Maschinengewehr 34 „Panzerlauf”

7,92 mm Czołgowy karabin maszynowy Maschinengewehr 34 „Panzerlauf”

Historia konstrukcji

Czołgowy karabin maszynowy Maschinengewehr 34 był używany przez siły zbrojne Niemiec. Został opracowany na początku lat 30.-tych XX wieku przez zespół konstruktorów z niemieckich zakładów Rheinmetall-Borsig A.G. w Düsseldorfie. – na ich czele stał znany konstruktor broni strzeleckiej Louis Stange. Pomimo wysokich kosztów produkcji produkcję tej broni utrzymano do końca wojny. W katalogu wzorów uzbrojenia otrzymał oznaczenie Gerät 2-1018.

Maschinengewehr 34 do końca wojny był stosowany jako uzbrojenie czołgów i innych pojazdów pancernych, gdyż w przeciwieństwie do MG-42, którego lufę wymienia się w bok, pozwalał na wymianę lufy do tyłu po przekręceniu komory zamkowej oraz ze względu na kwadratowy kształt osłony lufy nowszej broni, który czynił ją nieprzydatną (mniejszy kąt ostrzału przy zastosowaniu jarzm kulowych) jako uzbrojenie wspomagające niemieckich pojazdów bojowych. W czasie wojny

MG34 były używane głównie przez jednostki niemieckie, pewna liczba zdobycznych MG 34 znalazła się także na uzbrojeniu armii amerykańskiej (wydano nawet instrukcję “TM E9-206A German 7,9-mm Dual Purpose Machine Gun MG34” przeznaczoną dla obsług zdobytych ukmów). Po wojnie karabiny MG-34 były używane przez armie Czechosłowacji, Francji, Izraela. Pojawiły się nawet podczas wojny wietnamskiej i secesji Biafry.

Opis konstrukcji

Automatyka broni wykorzystuje energię krótkiego odrzutu lufy. Zamek ryglowany przez obrót tłoka zaporowego. Lufa o 4 prawoskrętnych bruzdach o skoku 240 mm, chłodzona powietrzem i na całej długości osłonięta płaszczem. Zasilanie broni z taśmy metalowej rozsypnej. Konstrukcja spustu pozwalała na prowadzenia ognia pojedynczego jak i ciągłego.

Od standardowej wersji piechoty poza cięższą osłoną lufy zaopatrzoną w ograniczoną liczbę otworów wentylacyjnych wersję czołgową odróżniał brak muszki, przedniego mocowania dwójnogu oraz montaż na stałych lawetach bez kolby (aczkolwiek na pokładzie pojazdu znajdował się zestaw pozwalający na konwersję zdemontowanego karabinu do wersji polowej obejmujący właśnie brakujące elementy). Jarzmo broni i celownik w zależności od wersji pojazdu:

Witoszów Dolny, gmina Świdnica – Muzeum Broni i Militariów

– w kadłubowym lub wieżowym stanowisku strzeleckim w pancernym jarzmie kulowym typu Kugelblende stosowano celownik K.Z.F. 2

– w przypadku montażu jako współosiowy wykorzystywano dodatkową skalę teleskopowego celownika optycznego Turmzielfernrohr służącego do prowadzenia ognia z armaty

– w przedziałach bojowych transporterów opancerzonych i dział samobieżnych oraz na stropie wieży czołgów (typu Fliegerbeschussgerät) stosowano standardowy karabin maszynowy MG 34 w wersji używanej przez piechotę

Zastosowana amunicja

Najczęściej wykorzystywano naboje zaopatrzone w łuski stalowe o masie 10,9 g, długości 57 mm i średnicy dna 11,95 mm.

1. Zwykła Patrone schweres Spitzgeschoß:

- Długość naboju: 80,6 mm
- Długość pocisku: 35,3 mm
- Masa naboju: 26,7 g
- Masa pocisku: 12,8 g
- Masa ładunku miotającego: 2,75g
- Prędkość wylotowa: 755 m/s
- Pocisk s.S. pełnopłaszczowy z ołowianym rdzeniem. Miał on balistykę zoptymalizowaną do strzelania na duże odległości. Z odległości 100 m pocisk przebijał płytę pancerną o grubości 5 mm ustawioną pionowo.

2. Przeciwpancerna Patrone Spitzgeschoß mit Kern:

- Długość naboju: 80,6 mm
- Długość pocisku: 37,3 mm
- Masa naboju: 25,45 g
- Masa pocisku: 11,55 g
- Masa rdzenia: 5,8 g
- Masa ładunku miotającego: 2,8 g
- Prędkość wylotowa: 785 m/s
- Pocisk S.m.K. pełnopłaszczowy z rdzeniem stalowym. Z odległości 100 m pocisk przebijał płytę pancerną o grubości 8 mm odchyloną o 30 stopni od pionu.

3. Przeciwpancerna ze smugaczem Patrone Spitzgeschoß mit Kern L’Spur:

- Długość naboju: 80,6 mm
- Długość pocisku: 37,3 mm
- Masa naboju: 23,95 g
- Masa pocisku: 10,0 g
- Masa rdzenia: 2,6 g
- Masa ładunku miotającego: 2,8 g
- Prędkość wylotowa: 785 m/s
- Pocisk S.m.K. L’Spur pełnopłaszczowy z rdzeniem stalowym, w którego dennej części umieszczono smugacz. Z odległości 100 m pocisk przebijał płytę pancerną o grubości 8 mm odchyloną o 30 stopni od pionu.

4. Przeciwpancerna Patrone Spitzgeschoß mit Kern (geharted):

- Długość naboju: 80,5 mm
- Długość pocisku: 28,6 mm
- Masa naboju: 26,8 g
- Masa pocisku: 12,6 g
- Masa rdzenia: 8,25 g
- Masa ładunku miotającego: 3,6 g
- Prędkość wylotowa: 875 m/s
- Pocisk S.m.K.(H) pełnopłaszczowy z rdzeniem z węglika wolframu. Z odległości 100 m pocisk przebijał płytę pancerną o grubości 13 mm odchyloną o 30 stopni od pionu.

5. Szkolna Platzpatrone 33:

- Długość naboju: 80,6 mm

- Długość pocisku: 31 mm
- Masa ładunku miotającego: 1 g
- Używane do celów szkoleniowych ślepe naboje z drewnianym pociskiem Holzgeschoß 33 (wydrążonym w środku), który rozpadał się po opuszczeniu lufy.

Podstawowe dane taktyczno-techniczne

- Kaliber: 7,92 mm
- Amunicja: 7,92 × 57 mm Mauser
- Masa: 10,3 kg
- Długość całkowita: z kolbą 1 219 mm
- Długość lufy: 627 mm
- Szybkostrzelność: teoretyczna 900 strz./min.

Bibliografia

1. http://opisybroni.pl/maschinengewehr-34-mg34/
2. http://www.dws-xip.pl/encyklopedia/uzbpmg34-de/